

antage, at det ogsaa er tiltaget under den nuværende Regjerings Styrelse, men derved gjør han Uret imod det nuværende Ministerium, thi det kan med største Lethed statistisk godtgøres, at dette har vist en meget større Spar-sommelighed og Tilbageholdenhed i saa Henseende end forskjellige tidligere Regjeringer; der var navnlig et vist foregaaende Ministerium, under hvilket det gik anderledes stærkt med Ud nævnelser, og det er retfærdigt at udtale dette. Man kan ogsaa see det paa selve Folkethinget; thi vi sidde her nu i den tredie Samling, men der er i den Periode ikke her ud nævnt saameget som en Kammerraad; det gik anderledes til i gamle Dage. Netop paa Grund af at den nuværende Regjering har indtaget en saa fornuftig og noget tilbageholden Stilling ligeoverfor Titul og Rang, nærer jeg ogsaa det Haab, at Udvalget skal blive enig med den høitærede Finansminister. Det forekommer mig, at han endda ikke har skilet sig saa særdeles villig ligeoverfor vort Forslag, og jeg tror nok, at vi ved en Forhandling inden 3die Behandling kan opnaae en ønskelig Enighed. — Maafee jeg med det Samme maa gjøre en enkelt lille Bemærkning med Hensyn til Fleertallets Forslag, under Nr. 1. Saaledes som den tilsvarende Paragraph i Regjerings Forslag er affattet, vilde det komme til at berøve paa rene Tilfældigheder, hvor stor Betydning Forskriften vil kunne faae, idet det nemlig vil komme an paa, hvormange Classer og Bestillingsmænd der er samlet i hver enkelt Lov. Det er de Herrer bekendt, at der i Loven af 19de Februar 1861 findes flere Classer af saadanne Embedsmænd, nemlig baade Embedsmænd under Indenrigsministeriet, Justitsministeriet og Cultusministeriet; men den nuværende Regjering har brugt den Fremgangsmaade at forelægge meget udstykkede Lovforslag, saaledes at f. Ex. Embedsmændene under Indenrigsministeriet ere for sig, de under Justitsministeriet for sig, og saa fremdeles. Heraf følger, at man, naar man fastholder Ordene: „en saadan Lov“ i Lovforslagets § 1, saaledes som Finansministeren vil have Udtrykket fastslaaet, vil give den i Paragraphen indeholdte Be-

stemmelse en saare ringe Betydning. Det er forekommet mig, at det var underligt at lade det komme an paa en saadan Tilfældighed som, hvormange Classer Bestillingsmænd der er optaget i en enkelt Lov, hvilken Betydning Forbudet skulde have, og derfor har jeg sluttet mig til Fleertallets Forslag under Nr. 1, hvorved man giver en ganske almindelig Regel, der kommer til Anvendelse paa alle disse Lønningslove. Forøvrigt erkjender jeg, at jeg slet ikke er nogen stor Under af dette Forbud, der ganske vist kan fjerne nogle Misbrug, men ogsaa kan genere Regjeringen, men jeg har dog troet at kunne berolige mig med den Henvisning, der er givet til, at man gjennem Finantsloven kan faae et enkelt Forhold ordnet paa den af Regjeringen ønskede Maade.

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Berg: Det ærede Medlem, der nu satte sig, fandt det næsten latterligt, at Rigsdagen vilde befatte sig med Rangforordningen. Saavidt jeg erindrer, meente det ærede Medlem forleden Dag, at det var tidsvarende at faae al Rang ophævet; min Mening har det selvfølgelig aldrig været, at man skulde befatte sig med Sagen paa anden Maade eller i anden Hensigt, end at man skulde søge at naae til det Resultat. Dersom det ærede Medlem derfor fastholder sin tidligere udtalte Formenting, saa forekommer det mig, at han ogsaa maa være villig til at gaae ind paa det efter hans Mening næsten latterlige, at befatte sig med Rangforordningen.

Schørring: Det er en fuldstændig Misforstaaelse af den ærede sidste Taler. Jeg er villig til, hvad Diebst det skal være, ved Lov at affkaffe al Titul og Rang, men derimod kan jeg paa ingen Maade være med til at drøfte og vedtage en Rangforordning, idet jeg vedblivende paastaar, at det vilde være noget latterligt for den lovgivende Magt